

les ans au Grand Seigneur. З. *Magasin, grange, tout endroit qui sert de dépôt*) с. ж. **Хазно** с. с. (Макед.) казна, казенныя деньги; скропище, благо: Въ многи наши пѣсни ся пѣе за това, че горски бълтарски юнаци си усвоявали царски хазни, кои сѫ ишли отъ Цариграда за въ Българіш. Гп. 247. Да иде мома Керима, Керима бѣла кадъна, Със турска хазна голѣма Със деведесе джелати И сто и двайсе Арапи. Д. 17, 72—76. Кат' са хазни-ти зададѫт, Да идеш в мала градинка. Д. 19, 22—23. Байрактар щѫ го направи. Да води отбор-юнаци, Да пази хазни отъ обир. Д. 23, 16—18. Та си зеде до три добри кони, И си зеде до три то'ари азно. М. 54. Дробно хазно се жалти флорини. М. 143. Азъ бѣхъ напѣлнилъ десетъ хазни, и пакъ бѣха артиали нѣщо десетъ милиона жълтици. Х. II, 67.

Хазнадаръ* **Хазнатар(ин)ъ*** (*khazinēdār, comm. khaznādar, s. p. compos. Trésorier*). с. м. хранитель казны, казначей. **Хазнатарче** ум. Ами си тръгна хайдутин, На хайдути-ти байрактар, На парити им хазнадар. Д. 26, 7—9. Всѣкиму китка подаде, На хазнатаря двѣ китки Хазнатар ѝ са молеше. Д. 19, 61—63. Краль, кралица руйно вино пїйтъ, Кралю слуга Гърче азнатарче, А кралицѣ Ружица девойка М. 197.

Хазъръ* (*hāzyr, adj. a. Prêt, prompt, présent*) пр. **Азъ съмъ хазъръ**—я готовъ: „Тряба жилъзото додѣ е топло да са чука“, и ние хазъръ сме са събрали днесъ да я углавимъ. Зк. 25.

Хайвёръ* (*havīār s. t. Caviar ouufs d'esturgeon*) с. м. икра. **Черь хайвёръ**, паюсная икра: Десетина видове закуски, между които айверътъ и сушената бѣлорибица играле найпървите роли. З. 289. У единого дошълъ кумътъ на госте. Той поискалъ да го гости, и кога съдили да ядѫтъ, кумецътъ подалъ най напрѣдъ черь хайверъ. Кумътъ ялъ, ялъ, а кумецътъ видѣлъ, че той ще да олуши сичкийтъ хайверъ, му рекалъ: „куме, заповѣдай и отъ бобътъ“. Добръ ми е и отъ хайверътъ казалъ кумътъ: „Ала хайверътъ е скжпъ“.—Ама си и чини. Ч. 160. Пратилъ го за зеленъ хайверъ (Излъгалъ го). Ч. 213.

Хайде (*hāide, partic. 1. Allez-vous-en, en avant, avance, marche. On l'emploie pour chasser ou faire avancer tant les hommes que les animaux*) межд. 1) ступай, пошолъ; подите, идите, пойдемъ; ну: **Хайде си**, Тодоре, идѣ, Аз шѫ подиря да додѫ. Д. 88, 37. 38. Иди ѹжда Ѣщешъ... Хайде вѣрви си. З. 115. Ай отъ тува грешна майко! Не е леко за рай-боже, Райски порти затворени, Пеколските отворени. М. 45. Ай отъ тува свѣти Петеръ—Ходи отъ тука свѣти Петеръ. М. 45. Ай отъ тука едно старо гърбово! За тебе є арженъ лебецъ непечень. М. 339. Айте сега на моята свадба, Заш' си грабнафъ за мене не'еста. М. 57. Хадите че мръкна: позгответе, донесете, вие булки, бардучето